

Arrest

nr. 298 708 van 14 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die beweert van Cubaanse nationaliteit te zijn, reist vanuit Cuba op 11 oktober 2023 naar Dubai, met tussenstop in Brussel. Op 12 oktober 2023 dient zij in de transitzone van de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde dag wordt beslist tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het Caricole-transitcentrum te Steenokkerzeel.

1.2. Op 23 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster op 24 november 2023 ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Manicaragua, Villa Clara (Cuba) en heeft u de Cubaanse nationaliteit. U was er werkzaam als administratieve kracht in een staatswinkel. Vanaf 2012 ondernam u verschillende pogingen om Cuba te verlaten – aanvankelijk om economische redenen.

Zo’n vier of vijf jaar geleden stelde u voor het eerst een politieke daad tegen het Cubaanse regime. Tijdens een stroomonderbreking kwam u op straat en riep u samen met uw burens, waarbij jullie mensen beledigden. U ging ook klagen bij het kantoor van de Poder Popular (lokale volksraad) in uw dorp, waarna u werd meegenomen door de politie en u een bevel kreeg om afstand te houden van de Poder Popular. U bleef pogingen ondernemen om Cuba te verlaten. Tijdens de pandemie kwam u in opstand wanneer de lokale partijleider voordrong in het ziekenhuis. U werd meegenomen door de politie en u kreeg een boete, waarna u opnieuw naar de Poder Popular ging om te klagen. Hierop werd u opnieuw meegenomen door de politie en kreeg u een tweede bevel tot het houden van afstand van de Poder Popular.

Twee of drie dagen voor 11/07/2021 las u op sociale media dat er overal in Cuba manifestaties zouden plaatsvinden. U hoorde dit ook in rijen voor de winkels. Op 11/07/2021 ging u naar Santa Clara, de hoofdstad van de provincie Villa Clara. U nam hier alleen deel aan de manifestatie. Nadat de politie begon met het slaan en arresteren van manifestanten, keerde u terug naar Manicaragua. Omwille van uw deelname aan deze manifestatie en omdat u zaken kocht op de zwarte markt, kreeg u opnieuw problemen met de autoriteiten: er vonden huiszoekingen plaats, u kreeg boetes, werd gecontroleerd en mocht op bepaalde dagen uw woning niet verlaten. In december 2022 kreeg u problemen op uw werk met uw leidinggevende waarna u zes maanden gestraft werd. U diende op een andere plek te gaan werken en u verdiende minder. In de nacht voor 17/05/2023 was er een stroomonderbreking waardoor uw kleinkinderen niet goed sliepen. U stuurde ze de volgende dag niet naar school. U kreeg een boete van de politie omdat zij niet naar school kwamen. Twee of drie maanden voor uw vertrek uit Cuba verkocht u uw woning en ging u inwonen bij uw dochter. Een maand of twee voor uw vertrek uit Cuba ontmoette u bij een kennis van u T. P. Y. (O.V. x.xxx.xxx) en R. N. M. (O.V. x.xxx.xxx). Y. sprak over het idee om Cuba te verlaten. U gaf hem het geld en hij regelde via een tante de reis.

Op 11/10/2023 verliet u Cuba. U reisde met het vliegtuig vanuit Varadero naar Brussel. Hoewel uw eindbestemming Dubai was, waarvoor u een visum had, diende u bij uw tussenstop in België op 12/10/2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende kopieën neer: uw oude en huidige paspoort; uw identiteitskaart; uw visum voor Dubai; bewijzen van eerdere pogingen om Cuba te verlaten; vier boetes op uw naam. Na afloop legde u via uw sociaal-assistent per e-mail; d.d. 20/11/2023, nog twee boetes neer zonder naam en vijf documenten betreffende uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U werd op 9 november en 16 november 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van het Rijk onrechtmatig trachtte binnen te komen (DVZ, beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 12 oktober 2023) rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. **Er kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van politieke activiteiten vervolgd wordt door de Cubaanse autoriteiten.**

Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat u zich voor uw beweerde deelname aan de manifestatie van 11/07/2021 manifesteerde als een persoon met activiteiten tegen het Cubaanse regime.

- Hoewel u verklaarde dat u klaagde en manifesteerde tegen zekere praktijken in uw dorp en u meermaals gevraagd werd om deze activiteiten te concretiseren, **bleef u aan de oppervlakte over welke concrete activiteiten u dan in deze periode had** (CGVS I, p. 7-8 / CGVS II, p. 10, 12).
- U kon slechts twee gebeurtenissen concretiseren in de periode voor de manifestatie van 11/07/2023 waarbij u ging klagen bij het kantoor van de poder popular. Naar aanleiding van een stroomonderbreking zo'n vier of vijf jaar geleden en nadat u tijdens de pandemie in het ziekenhuis werd voorbijgestoken door de lokale voorzitter van de partij. U werd hierbij telkens opgehaald door de politie die u een bevel gaf tot het houden van afstand van het kantoor van de poder popular (CGVS II, p. 10-12). U voegde hieraan toe dat als u drie zulke bevelen zou krijgen, u juridisch vervolgd zou worden.
- Hoewel u aangaf dat u bij deze twee bovenstaande incidenten telkens een kopie van het bevel tot afstand houden kreeg, **kan u geen van deze bevelen neerleggen** (CGVS II, p. 11-12). Dat u dit niet kan omdat u ze niet bijhield en deze allemaal in het systeem staan (CGVS II, p. 12), kan hier gezien het belang van deze documenten geenszins overtuigen. Te meer daar u aangaf reeds enkele jaren Cuba te willen verlaten en hiertoe pogingen had ondernomen omwille van uw politieke problemen (CGVS II, p. 7-8). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van deze incidenten dan ook ernstig.

Voorts kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw deelname aan de manifestatie van 11/07/2023 in Santa Clara en de problemen die hieruit volgden.

Ten eerste dient gewezen te worden op volgende vaststellingen betreffende uw deelname aan de manifestatie.

- Uw verklaringen **stroken niet met de beschikbare informatie**. Hoewel u beweerde dat u twee à drie dagen op voorhand wist over een manifestatie die op 11/07/2023 zou plaatsvinden in onder meer Santa Clara doordat u dit op sociale media las en u dit hoorde van andere mensen (CGVS I, p. 10, 12 / CGVS II, p. 12-13), blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan uw administratief dossier dat de betoging van 11/07/2023 evenwel spontaan begon die dag in La Havana waarna er eveneens manifestaties ontstonden in andere steden in het land.
- Het is **bevreemdend** dat de politie na de manifestatie op 11/07/2023 meteen op de hoogte was van uw deelname. U vermoedde dat er veiligheidsdiensten in burger aanwezig waren tijdens de manifestatie die u zagen (CGVS I, p. 14). U had evenwel nooit eerder deelgenomen aan een manifestatie, nam tijdens deze manifestatie geen prominente rol op en u bracht enkel uw dochter op de hoogte van uw deelname (CGVS I, p. 10, 11, 12, 14).
- Hoewel u aangaf dat er bij de manifestatie van 11/07/2023 in Santa Clara mensen werden gearresteerd, had u geen idee over hoeveel personen dit ging (CGVS II, p. 14)
- Er werden **ernstige tegenstrijdigheden** vastgesteld in uw verklaringen betreffende de problemen die u direct na afloop van de manifestatie kende die de geloofwaardigheid hiervan ernstig ondermijnen. U verklaarde eerst dat de politie na de manifestatie bij u langskwam, een huiszoekingsbevel had en het huis doorzocht en u zei dat u zich de volgende dag op het politiebureau moest melden. U deed dit en kreeg er een boete van 10.000 peso (CGVS I, p. 12). Later verklaarde u, gevraagd naar een boete van 13/07/2021 die u voorlegde, aanvankelijk dat u niet wist waarover deze ging, om deze dan even later toch te linken aan uw deelname aan de manifestatie van 11/07/2021. U stelde dat wanneer u terugkwam van die manifestatie de politie u stond op te wachten, u een dagvaarding kreeg voor de 12e juli waarna u werd vastgehouden tot de 13e juli en u dan die boete kreeg van 3.000 peso (CGVS II, p. 3). Even later gaf u dan aan dat de politie op 11/07/2023 bij u langskwam en u arresteerde. U werd dan vrijgelaten op 12/07/2021 na het betalen van een boete van 4.000 peso (CGVS II, p. 14-15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, stelde u geen antwoord te hebben op die vraag en dat het ook voor u niet duidelijk was (CGVS II, p. 15).

Ten tweede dient gewezen te worden op volgende vaststellingen betreffende de problemen die u ten gevolge van uw deelname aan de manifestatie zou hebben gekend.

- U legde vage en gebrekkige verklaringen af over de problemen die u met de politie kende u na de manifestatie van 11/07/2021. U stelde enkel dat dit veel is, maar u kon niet aangeven hoe vaak dit was noch kon u hierover vertellen (CGVS II, p. 16). U wist niet hoe vaak u uit de rij bij een winkel werd gehaald door de politie noch kende u namen van andere mensen die uit de rij werden gehaald, hoewel dit wel gebeurde (CGVS II, p. 17). U wist niet hoe vaak uw rugzak werd gecontroleerd (CGVS II, p. 17). U kon evenmin aangeven hoe vaak u door de politie werd opgeroepen (CGVS I, p. 13).
- Het is voorts weinig geloofwaardig dat de Cubaanse autoriteiten zoveel moeite zouden doen - u mocht ook met feestdagen uw woning niet verlaten, u werd naar huis gestuurd wanneer u op restaurant ging en er vonden een aantal huiszoekingen plaats - voor iemand die als gewone deelnemer zou hebben deelgenomen aan een manifestatie en hiervoor nooit gerechtelijk vervolgd werd (CGVS II, p. 15-16).
- Hoewel u verklaarde erg veel boetes te hebben gekregen (CGVS I, p. 7 / CGVS II, p. 2), legde u er aanvankelijk maar vier neer na afloop van uw eerste onderhoud. Gevraagd waarom u dan maar vier van deze boetes neerlegde, stelde u dat u begrepen had dat slechts één boete voldoende was, maar dat u thuis nog andere boetes had liggen. Het is evenwel merkwaardig dat u niet kon zeggen hoeveel boetes u thuis had liggen noch vroeg u dit aan uw dochter die u de andere boetes had opgestuurd (CGVS II, p. 6-7). U kon bovendien geen concrete voorbeelden kon geven van andere boetes dan diegene die u had neergelegd (CGVS II, p. 18). Na afloop van uw tweede persoonlijk onderhoud legde u nog kopieën neer van twee boetes. Hierop staat echter geen enkele naam weergegeven en er kan dus niet vastgesteld worden dat deze aan u toebehooren.

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw deelname aan de manifestatie van 11/07/2021 en er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u ten gevolge hiervan door de autoriteiten gevisieerd en lastig gevallen werd. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw dochter of kleindochters problemen kenden omwille van uw niet geloofwaardig bevonden problemen (CGVS I, p. 9).

Voor wat betreft de andere problemen die u beweerde te kennen in Cuba dient gewezen te worden op volgende vaststellingen.

Ten eerste maakte u het incident van 18/03/2023 waarbij u tegengehouden werd door de politie omdat u medicatie op de zwarte markt had gekocht niet aannemelijk door een ernstige tegenstrijdigheid die werd vastgesteld.

- Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud kon u dit incident niet situeren en stelde u dat de politie u arresteerde en twee dagen vasthield (CGVS I, p. 8-9).
- Tijdens uw tweede onderhoud legde u een boete neer van 18/03/2023 en koppelde u dit incident van de medicatie die u kocht hieraan. U verklaarde evenwel dat de politie deze medicatie enkel in beslag nam, maar u nooit gearresteerd werd (CGVS II, p. 5).
- Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u louter de eerste versie (CGVS II, p. 5).
- Hoewel u aangaf dat u voor dit incident zowel een waarschuwingsbevel kreeg als een bevel tot het houden van afstand (CGVS II, p. 5), kan u geen van beide neerleggen. Dat u deze weggooide omdat de staat een kopie had en u nooit dacht dat u deze nodig zou hebben (CGVS II, p. 5, 20), kan hier niet ernstig worden genomen. Immers u gaf aan reeds enkele jaren Cuba te willen verlaten omwille van uw politieke problemen (CGVS II, p. 7-8).
- De door u neergelegde boete van deze datum zegt bovendien niets over de reden waarom deze werd uitgeschreven.

Ten tweede, wat betreft uw verklaringen over de huiszoekingen die bij u werden uitgevoerd, dient vastgesteld te worden dat u hierover geenszins coherente verklaringen gaf waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

- U verklaarde aanvankelijk dat de huiszoeken werden gedaan om te kijken of u pamfletten, propaganda of koeienvlees in huis had (CGVS II, p. 3). U verklaarde dan verder over de boete van 26/10/2022 die u neerlegde, dat deze was omdat u had geprotesteerd tegen de huiszoeking die die dag bij u werd uitgevoerd, maar zij geen specifieke reden nodig hadden om een huiszoeking uit te voeren (CGVS II, p. 4). Later verklaarde u evenwel dat er drie à vier huiszoeken plaatsvonden en dat deze het gevolg waren van onwettige aankopen die u had verricht. Er werden ook hiervoor huiszoeken bij andere personen hiervoor uitgevoerd (CGVS II, p. 17-18).

- De door u neergelegde boete van deze datum zegt bovendien niets over de reden waarom deze werd uitgeschreven.

Ten derde, wat betreft de boete die u op 17/5/2023 ontving omdat u uw kleindochters niet naar school stuurde, dient gewezen te worden op volgende vaststellingen.

- U verklaarde dat u deze boete kreeg omdat u uw kleinkinderen niet naar school stuurde na een stroomonderbreking omdat zij te moe waren. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat dit niet enkel bij u gebeurde, maar ook bij andere gezinnen die hun kinderen niet naar school hadden gestuurd omdat docenten de afwezigheidslijsten aan de politie geven (CGVS II, p. 2). **Deze boete kan dan ook bezwaarlijk gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

- De door u neergelegde boete van deze datum zegt bovendien niets over de reden waarom deze werd uitgeschreven.

Ten vierde, wat betreft de problemen die u kende op uw werk in december 2022 omdat u protesteerde tegen uw werkgever, dient gewezen te worden op het volgende.

- Hoewel u verklaarde dat zij u wouden ontslaan omwille van dit incident, kon u hiertegen in beroep gaan en gaf de arbeidsrechtbank u gelijk dat u hiervoor niet kon worden ontslagen. U werd vervolgens voor zes maanden overgeplaatst naar een winkel op het platteland en u kreeg minder loon. Na afloop van deze zes maanden, mocht u terugkeren naar uw oorspronkelijke job (CGVS I, p. 9 / CGVS II, p. 18). **Dit is evenwel onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

- U legde dienaangaande geen enkele vorm van bewijs neer.

Bovenstaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat u uw politieke profiel niet aannemelijk maakte noch dat u omwille van politieke activiteiten door de Cubaanse autoriteiten vervolgd werd.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

- Uw identiteit wordt hier niet betwist.

- Uw visum voor Dubai wordt hier niet betwist noch dat u eerdere pogingen ondernam om Cuba te verlaten.

- De boetes die u indiende, werden reeds hierboven besproken. Hierbij werd vastgesteld dat uit deze boetes niet kan afgeleid worden in welke omstandigheden deze tot stand kwamen. Overigens betreft het kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

- Er wordt niet betwist dat u werkzaam was voor een winkel van de staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In haar verzoekschrift betwist verzoekster vooreerst dat de verwerende partij zich ten onrechte beroept op artikel 57/6/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij betoogt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet motiveert door te stellen dat zij niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van België op onrechtmatige wijze trachtte binnen te komen. Dergelijke motivatie wordt, aldus verzoekster, evenwel niet vermeld onder de gevallen, zoals op limitatieve wijze voorzien in artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster werpt verder op dat zij ook helemaal niet getracht heeft het grondgebied op illegale wijze te betreden, doch dat zij onmiddellijk bij haar aankomst in de transitzone bij de grenspolitie een verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoekster besluit dat er geen argument wordt aangebracht waarom *in casu* het verzoek om internationale bescherming diende te worden behandeld volgens de versnelde procedure en waardoor de bestreden beslissing nietig dient te worden verklaard.

Verder, wat de gegrondheid van het beroep betreft, werpt verzoekster de schending op van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoekster voert ter staving haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 2 en artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

- a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of*
- b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of*
- c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of*
- d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of*
- e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of*
- f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of*
- g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te vrijdelen; of*
- h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of*
- i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of*
- j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.*

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

De motivering voor wat betreft de *in casu* gebruikte concrete juridische grond om een versnelde procedure toe te passen is in deze onvolledig nu in de bestreden beslissing niet wordt geëxpliciteerd op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming van verzoekster via een versnelde procedure wordt behandeld.

Als feitelijke motivering voor de toepassing van de *in casu* versnelde procedure valt in de bestreden beslissing wel het volgende te lezen:

“U werd op 9 november en 16 november 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van België onrechtmatig trachtte binnen te komen (DVZ, beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 12 oktober 2023) rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.” (eigen onderlijning)

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal een verzoek volgens een versnelde procedure kan behandelen indien de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. (eigen onderlijning)

In zoverre uit de bewoordingen van de hoger weergegeven motivering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal zich op artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet beroept ter rechtvaardiging van de toepassing van de versnelde procedure, ziet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet in hoe dit artikel *in casu* van toepassing zou kunnen zijn.

Uit de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat de sanctie van de toepassing van een versnelde procedure gestoeld is op een weigering tot medewerking in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming (*Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 70*). Verder blijkt uit de parlementaire voorbereidingen dat bepaalde situaties die worden vernoemd in de eerste paragraaf van het gewijzigde artikel 57/6/1 verband houden met het gedrag of de houding van de verzoeker (artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), d), g), h), en i) – poging tot misleiding met betrekking tot essentiële elementen van het verzoek, het achterhouden van essentiële elementen voor het onderzoek van het verzoek, het met opzet het onderzoek van het verzoek of het verloop van de procedure verhinderen, gebrek aan vrijwillige medewerking en ter kwader trouw zijn, het laattijdig indienen van het verzoek zonder gegronde reden, het indienen van het verzoek met als enig doel om een teruggrijping of verwijdering te verijdelen). Indien de omstandigheden van het desbetreffende geval erop wijzen dat dit gedrag of deze houding een gebrek aan medewerking inhoudt in hoofde van de verzoeker en indien de verzoeker bovendien niet overtuigend is geweest met betrekking tot het gegrond karakter van zijn verzoek, kan dit gedrag of deze houding de commissaris-generaal er eveneens toe aanzetten om het verzoek als kennelijk ongegrond te beschouwen (*Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 114-115*).

Aangezien verzoekster, die op weg was naar Dubai, tijdens een tussenstop in Brussel reeds in de transitzone van de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, kan niet worden ingezien waarom er in haar hoofde sprake zou zijn van een weigering tot medewerking en een volgens artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet vereist laattijdig indienen van een beschermingsverzoek zonder gegronde reden. Aldus blijkt niet voldaan te zijn aan één van de cumulatieve voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet.

Voor de behandeling van ingediende beschermingsverzoeken aan de grens dient overigens te worden gekeken naar het gestelde in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, waarnaar in de bestreden evenwel nergens wordt verwezen, en dat luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°.

Indien niet binnen de vier weken, na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°.” (eigen onderlijning)

Opnieuw wordt verwezen naar de parlementaire voorbereidingen, ditmaal inzake artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat:

“Deze bepaling beoogt de omzetting van de artikelen 43.1 en 43.2 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan ten aanzien van een verzoeker die het grondgebied tracht binnen te komen en aan de grens wordt tegengehouden of die zich in de transitzone bevindt en die een verzoek indient, aldaar een beslissing nemen over het verzoek om internationale bescherming voor zover het een beslissing tot niet-ontvankelijkheid betreft zoals voorzien in artikel 57/6, § 3 of een beslissing ten gronde genomen in één van de situaties opgesomd in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Rekening houdende met een opmerking in het advies van de Raad van State (voetnoot 13), werd de situatie van onregelmatige binnenkomst op het grondgebied vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h) geschrapt voor wat betreft de grensdossiers omdat dit punt, niettegenstaande opgenomen in richtlijn 2013/32/EU, logischerwijze niet van toepassing kan zijn aangezien de verzoeker het grondgebied al is binnengekomen (en dus niet tracht binnen te komen). Voor wat betreft de situatie opgenomen in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, f) wordt het advies van de Raad van State niet gevolgd omdat artikel 43 van de richtlijn 2013/32/EU een beslissing over de grond van een volgend verzoek dat eerder ontvankelijk werd verklaard, duidelijk toelaat als een beslissing aan de grens.

Indien dergelijke beslissing niet mogelijk is, zal de Commissaris-generaal een beslissing tot verder onderzoek nemen en dient de verzoeker te worden toegelaten tot het grondgebied. Het verzoek wordt vervolgens door de Commissaris-generaal verder behandeld overeenkomstig de andere bepalingen van de Vreemdelingenwet.

De invoering van een beslissing tot verder onderzoek heeft als doel om binnen korte termijn duidelijkheid en rechtszekerheid te verschaffen zowel aan de betrokkene zelf als aan de minister of zijn gemachtigde, die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied.

Dergelijke beslissing geeft immers recht op toegang tot het grondgebied, maar heeft geen andere invloed op de verdere afhandeling van het verzoek om internationale bescherming.

De Commissaris-generaal dient in alle gevallen een beslissing aan de grens te nemen binnen een termijn van 4 weken. Wanneer dit niet het geval is, dient betrokkene door de minister of zijn gemachtigde toegelaten te worden tot het grondgebied. In het geval dat, na deze toelating, de betrokkene niet het voorwerp vormt van een beslissing tot vasthouding genomen op basis van artikel 74/6, komt de verplichting voor de staat waar de reis begonnen is om de verzoeker terug te nemen te vervallen en de kosten voor vervoer ingeval van teruggrijping kunnen niet meer verhaald worden op de luchtvaartmaatschappij (zie artikel 5.1 ev. van Bijlage 9 van het Verdrag van Chicago). Het gaat hier immers niet meer om niet-toelaatbaar verklaarde verzoekers die worden vastgehouden omdat zij niet voldoen aan de binnenkomstvoorwaarden.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 123-124) (eigen onderlijning)

Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet in onderhavig geval niet kon worden toegepast. Verzoekster, die volgens de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 12 oktober 2023 het Rijk trachtte binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden te

voldoen, heeft in de transitzone van de luchthaven van Zaventem onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming ingediend, hetgeen het uiteindelijke doel van de reis was, zoals blijkt uit verzoeksters verklaringen, uit het verzoekschrift en zoals bevestigd ter terechtzitting. Het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet voorziet niet in de mogelijkheid om een beslissing te nemen over de grond van de zaak in een situatie, voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft de grensdossiers. Overeenkomstig het tweede lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet was aldus een verder onderzoek noodzakelijk en diende verzoekster toegelaten te worden het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°, van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting werpt de advocaat van verzoekster terecht op dat de toepassing van de versnelde procedure gevolgen heeft voor het verloop van het onderzoek. De verwerende partij, gevraagd naar haar standpunt in verband met de toepasbaarheid van de versnelde procedure, is van mening dat verzoekster de grensautoriteiten heeft misleid en dat bijgevolg een versnelde procedure aangewezen was. De Raad treedt deze zienswijze evenwel niet bij en verwijst naar wat *supra* is uiteengezet.

Uit het geheel van wat voorafgaat, blijkt dat er te dezen geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van een beslissing volgens een versnelde procedure. De bestreden beslissing is behept met een substantiële onregelmatigheid die noopt tot de nietigverklaring ervan, overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 november 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS